

- 1. Onthaal Conservatorium en bespreekbureau deSingel
- 2. Vergaderzaal Koninklijke Loge met tafel Léon
- 3. Toiletten Koninklijke Loge
- 4. Groepsloges met bank Prelude
- 5. Onthaal Backstage

- 6. Pronkkasten
- 7. Groepsloges met krukje Stool
- 8. Vlaams Architectuur Instituut
- 9. Tentoonstelling Dom Hans van der Laan. Een huis voor de geest

Voet en De Brabandere in deSingel Architectuur van binnenuit

De afgelopen jaren ontwierp Caroline Voet van Architecten Voet en de Brabandere verschillende installaties en meubels voor deSingel. Telkens wordt er een dialoog aangegaan met de architectuur van Stynen en later ook Beel. Van de inrichting van de groepsloges voor muzikanten en dansers en de eerste meubels voor het Vlaams

Architectuur Instituut in 2004, tot de restauratie van de Koninklijke Loge en nu recent het hoofdonthaal van deSingel en het Conservatorium. Alle installaties enten zich op de perspectiefwerking en het ritme van het gebouw. Verschillende meubels zijn verder ontwikkeld, zoals de Prelude bank met Per Use, en de Stool met Drisag.

D/2017/5.497/117

Architecture from within

Een warm onthaal voor u

U hebt het zeker al gemerkt wanneer u deSingel binnenkomt. Het is nieuw en toch voelt het al vreemd vertrouwd aan: het onthaal bovenaan de majestueuze trap in de centrale inkomhal. Een ontwerp van Caroline Voet en Leen De Brabandere die het met heel veel respect voor de architectuur van Stynen ontwierp. Een gesprek.

Met het ontwerp van het publieksonthaal grepen jullie in in een monument. Hoe gingen jullie om met de nalatenschap van Stynen?

Caroline Voet: “Stynen reikt met zijn werk ongelooflijk veel richtlijnen aan. Daar zit voor ons net de uitdaging. We zien dit als een uitnodiging tot dialoog. Heel dit gebouw is ontwikkeld vanuit beweging en perspectiefwerking. Dat zie je bijvoorbeeld terugkomen in de brede gangen die Stynen voor de muzikanten maakte en waar hij ritme aanbracht in zowel de diepte als de breedte. Hij speelde hier met de gulden snede. Als we dan een meubel in deze ruimte mogen ontwerpen, spelen we zelf ook graag met die principes.”

Je verwijst zelf naar het onthaal als ‘Een warm onthaal met knipooog naar schilder Edward Hopper’. Wat bedoelen jullie daarmee?

Leen De Brabandere: “De opdracht was complex: een warm welkom creëren voor de bezoeker, maar tegelijkertijd vijf medewerkers herbergen met heel uiteenlopende functies, en dat vanzelfsprekend met respect voor de architectuur van Stynen.”

CV: “Waar het onthaal vroeger een kleine gesloten ruimte was, hebben we nu een uitnodigend horizontaal blok met een gebogen glazen wand gecreëerd. We openden het onthaal naar binnen en naar buiten door de zijwand volledig open te werken. Zo creëren we verschillende doorzichten en reflecteren de prachtige binnentuinen als het ware terug in het onthaal.”

“Het is niet meteen de architectuur van het onthaal zelf die de aandacht vraagt. Het is eerder een omkadering van een onthaal als gebaar, van het hart van het gebouw. De baliemedewerkers zijn centraal aanwezig in het Huis deSingel. maar op een rustige en tijdloze manier. We wilden dat die sfeer juist zou zitten, zoals in het schilderij Nighthawks van Edward Hopper.”

Stéphane Beel deed heel wat ingrepen aan het gebouw voor hij uiteindelijk ook de grote uitbreiding ontwierp waardoor deSingel nog meer kon evolueren naar een overkoepelende kunstencampus. Een inspiratiebron?

CV: “Beels antwoorden op het werk van Stynen dienden zeker als inspiratiebron voor onze interventies. Beel heeft zelf nog bij Stynen gewerkt en kent heel goed de fijngevoeligheden die in de architectuur van Stynen aanwezig zijn. Met zijn eerste ingreep hernam hij de uitsparingen die vooraan in de gevel zitten – gemeenzaam de patatjes genoemd – op een glazen sas in het gebouw. Zo ging hij de dialoog aan met het gebouw en de architectuur van Stynen.”

Het onthaal is het meest zichtbare en meest recente project, maar jullie deden al heel wat interieurprojecten voor deSingel?

CV: “Inderdaad, jaren werkten Leen en ik in de luwte aan allerlei projecten. Apart en sedert enige tijd ook samen. Maar het begon vijftien jaar geleden met de vraag aan mij van het toen nieuwe Vlaams Architectuurinstituut om hun meubelen te

ontwerpen. Ik had toen juist mijn stage bij Zaha Hadid en Christian Kieckens achter de rug.”

Het VAI kreeg toen zijn kantoren in deSingel.

CV: “Dat klopt. Daarop vroeg deSingel me eerst om een aantal solistenloges te ontwerpen en al snel volgden de groepsloges. Daarvoor ontwierp ik ook een bank, de Prelude, die ondertussen door PER-USE op de markt is gebracht. Enkele jaren later ontwierp ik ook nog het kleine zusje van de Prelude, de Stool, die door Drissag verdeeld wordt en waar we het Henry Van De Velde label mee gewonnen hebben. Zo krijgen onze meubelen een tweede leven in een andere wereld. Daar zijn we best wel trots op. De herinrichting van de Koninklijke loge met haar fantastische marmeren sanitaire ruimten volgden.”

Caroline, je was als van der Laan-expert curator voor de tentoonstelling ‘Dom Hans van der Laan. Een huis voor de geest’ in deSingel. Maar jullie stonden als Voet en De Brabandere ook samen in voor de scenografie van de tentoonstelling.

CV: “Mijn doctoraat behandelde het werk van Dom Hans van der Laan. Maar Leen en ik namen ook de scenografie van deze tentoonstelling voor onze rekening. We hebben eerst een galerij geplaatst die de zaal terugbrengt naar de juiste schaal. Dat was een duoproject met collega’s van de KU Leuven. De galerij laat een dubbel ruimtegebruik toe, en zij plaatsen er simultaan de Boyarski tentoonstelling: Drawing ambience.”

LDB: “Daarnaast ontwikkelden we een landschap van houten sokkels volgens het principe van het kernblok en het plastisch getal van Dom Hans van der Laan, eenvoudig en duurzaam. We gebruiken stalen onderstellen van Wiel Arets en toonkasten van Peter Downsbrough. Die hebben zij zelf jaren geleden ontworpen voor hun eigen tentoonstellingen in deSingel. Ze worden nu nog regelmatig gebruikt. Het zijn achtergebleven spoorpjes in het gebouw. We hopen dat ook onze sokkels verder gebruikt worden in andere tentoonstellingen en dat we zo ook een spoor van het werk van van der Laan in deSingel kunnen achterlaten.”

Caroline en Leen, jullie zijn heel veelzijdig in jullie werk: scenografieën voor onder meer het Museum Plantin-Moretus, Manneken Pis en de tentoonstelling in deSingel van Dom Hans van der Laan. Maar ook meubelen, architectuurprojecten, interieuropdrachten. Wat is de gemeenschappelijke noemer?

LDB: “Wij zijn architecten, maar vanuit een soort ‘goesting’ zijn wij elk op onze eigen manier aanbeland bij het maken van architectuur op een kleinere, menselijke schaal. Al ons werk heeft één gemeenschappelijke noemer: het is architectuur van binnenuit met verschillende door elkaar lopende verhoudingen en schalen, maar altijd heel erg tastbaar en dichtbij het gebruik. Ook voor grote projecten zoals de studie voor een hotel in Marokko of een groepswoningbouwproject rond een woning van Paul Felix linken we het geheel aan de kleinere schaal van de menselijke ervaring.”

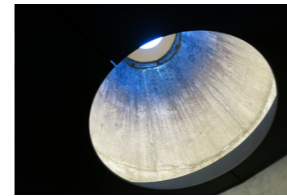
Realisaties Voet en De Brabandere in deSingel

1. **Onthaal Conservatorium en bespreekbureau deSingel**
Centraal onthaal met 5 werkplekken: staalstructuur afgewerkt met hout.
foto © Jeroen Verrecht

2. **Vergaderzaal deSingel met tafel Léon**
Restauratie houtwerk van de voormalige Koninklijke Loge. 25 x tafel Leon volgens een 1:25e verkleining en spiegeling van de ruimte. 7 pronkkasten voor de serie programmaboekjes.
foto © Jeroen Verrecht

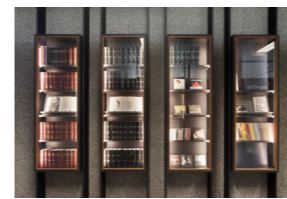
3. **Toiletten vergaderzaal deSingel**
Restauratie marmer van de toiletruimte. Nieuwe plafondinstallatie met vrijmaken van Stynens betonkoepels.
foto © Voet en De Brabandere

4. **Groepsloges met bank Prelude**
Eerste opdracht voor deSingel met als inspiratie de lambriseringen van Stynen. Nieuwe installatie met zitbanken en legborden.
foto © Sarah Blee

5. **Onthaal Backstage**
Onthaal artiesteningang met 2 werkplekken.
foto © Jeroen Verrecht

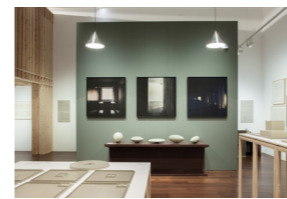
6. **Pronkkasten**
Bibliotheek van 6 kijkkasten voor intekenboek, eigen publicaties en naslagwerken.
foto © Jeroen Verrecht

7. **Groepsloges met krukje Stool**
Inrichting van salon en 4 loges met Philink tafels (ism Jeroen Theuns). 25 x krukje STOOL (Drissag).
foto © Voet en De Brabandere

8. **Meubelen Vlaams Architectuurinstituut**
14 tafels, 6 kleine en 8 grote kasten, 8 rolkastjes, bibliotheek.
foto © VAI

9. **Tentoonstelling Dom Hans van der Laan. Een huis voor de geest**
curator Caroline Voet, KU Leuven.
scenografie Voet en De Brabandere: galerij, 2 wanden, landschap van Van der Laan sokkels.
ism. Vlaams Architectuurinstituut en deSingel
foto © Jeroen Verrecht